

[Formanden]

På et eller andet tidspunkt i løbet af dagen skal vi tilbage til talerlisten. Hr. Ninn-Hansen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Lad os nu tage den sidste bemærkning fra finansministeren, som jeg altid stoler på. Der kom altså denne tilføjelse. Men der kan jo være tale om mange ting i en forhandlingssituation. Der kan være tale om en forbedring eller en omrokering, uden at det behøver at koste alverden. Det, vi andre overhovedet ikke kan forstå, er, at en regering, der viser en langmodighed af den anden verden, når det drejer sig om LO, til tjenestemændene, de offentligt ansatte, når de siger: vi vil gerne tale videre med regeringen, siger, at det ikke kan lade sig gøre.

Så vil jeg i øvrigt sige til finansministeren, at den tilføjelse, han kom med i dag, blev ikke meddelt os i arbejdsmarkedsudvalget, men jeg mener ikke, det er det afgørende. Det afgørende er, at selv om de offentligt ansatte ønsker at forhandle videre, så afviser finansministeren det.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

I anledning af denne sidste ordveksling vil jeg gerne spørge finansministeren: er det ikke rigtigt, at efter at forhandlingerne om søndagen var afbrudt, fordi finansministeren ikke fandt at kunne fremsætte yderligere tilbud, så forbedrede finansministeren faktisk, da han fremsatte sit forslag her i folketinget, sit tilbud, men at dette ikke har været forhandlet med organisationerne, at den sidste ¼ pct., som er indeholdt i forslaget her, ikke var indeholdt i det tilbud, finansministeren gav de offentligt ansatte? Altså at der derfor ikke blev nogen forhandling om det såkaldt ultimative tilbud, men at finansministeren bagefter gik hjem og forbedrede det uden at forhandle med organisationerne om det?

Finansministeren (Heinesen):

Jeg er meget ked af, at hr. Ninn-Hansen må have været uopmærksom i folketingets arbejdsmarkedsudvalg i lørdags, for den tilføjelse, jeg gjorde her, gjorde jeg også i folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Jeg gjorde

den bare meget tydeligere. Nu er det vel ikke stedet her at gå i detaljer med et bestemt forhandlingsforløb, men jeg gjorde udtrykkelig opmærksom på, at det blev sagt som indledning til forhandlingen, at medmindre regeringen var parat til at foretage en procentuel udlodning af det beregnede efterslæb på 5 pct., havde tjenestemandorganisationerne ikke mandat til at fortsætte forhandlingerne. Det blev senere modificeret til, at nu vel, kunne jeg ikke komme op på 5 pct., så kunne 4,9 pct. måske gøre det.

Når hr. Ninn-Hansen derfor i dag antyder, at der skulle have været en mulighed for at fortsætte forhandlingerne med tjenestemændene om noget, som betød nogle rokeringer osv., men som måske ikke kostede alverden, så kan jeg sige til hr. Ninn-Hansen, at tjenestemændene gjorde det utvetydigt klart, at det, der skulle til, for at forhandlingerne kunne fortsætte, det var bestemt noget, der skulle koste alverden – og det var også noget, der ligger ud over det ændringsforslag, som det konservative folkeparti har stillet som det eneste, idet jeg ikke har bemærket, at det konservative folkeparti har stillet noget forslag, der går ud på at udlodde efterslæbet, hverken helt eller delvis.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, at det er rigtigt, at lovforslaget indeholder ¼ pct. mere, end der er blevet tilbudt i forhandlingerne med tjenestemændene, men det er også rigtigt, og det er det, der er det afgørende, at tjenestemændene forlods havde fået et løfte om, at det, der blev givet på det private arbejdsmarked, også blev overført til den offentlige sektor. Det løfte opfylder lovforslaget.

Formanden:

Nu får hr. Ninn-Hansen ordet for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til talerlisten.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg forstår ikke helt finansministerens første bemærkning om, hvorvidt jeg har hørt efter eller ikke har hørt efter i udvalget. Jeg henviste til, hvad der var blevet sagt fra de to organisationsformænds side. Hvem der har ret, kan jeg selvfølgelig ikke bedømme.